

www.felsokrisztina.net

FELSŐKRISZTINA

2005. TE DEUM

Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9, telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vasárnap reggel 1/28, 9, 1/211, este 6 és 7 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken

délelőtt 9-12, délután 1/25-1/26 óráig

Krónika

A plébániai zsinat határozata szellemében tavaszra elkészült a Mária kegyeleti hely a templomban. A képviselőtestület – több lehetséges javaslatot végiggondolva – döntött a jelenlegi megoldás mellett. A Mária-szobor, ami a templomkertben látható szobor másolata, a háttér Baska György alkotása.

*

Szintén a képviselőtestület döntött a sokak által hiányolt pápai és nemzeti zászlók elhelyezéséről. Hosszas mérlegelés után sikerült megtalálni a templomban az ideális helyet számukra. Az ízlésesen kialakított zászlótartók szintén Baska György kezemunkáját dicsérik. Az említett két zászló mellé így felkerülhetett a plébánia lobogója, valamint a történelmi árpádsávos zászló is.

*

A templom szépítése mellett gondozgattuk plébániánk közösségeit is. Jubileumot ünnepelt az Apor Vilmos Idősek Klubja, valamint Gitáros Együttesünk is, akik ezt jubileumi koncerttel is emlékezetesebbé tették.

*

Laci atya vezetésével híveink egy csoportja a városmajori hívekkel közösen zárandoklaton vett részt Lengyelországban. Reméljük, hogy a tavalyi erdélyi úthoz hasonlóan, erről a zárandoklatról is látunk, hallunk majd élménybeszámolót.

(folytatás a 2. oldalon)

Agapé a templomkertben

Missziós napok plébániánkon szeptember 22 -25.

Az Úr Jézus mennybemenetele előtt megparancsolta tanítványainak: „Menjete el az egész világra és hirdessétek az Evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, elkárhozik.” (Mk16,15-16.)...

...Az Egyház egyetemes küldetése Krisztus parancsából fakad, és a századok folyamán Isten, az Atya, a Fiú, és a Szentlélek misztériumának és a Fiú megtestülése – mint az egész emberiség számára üdvözítő esemény – misztériumának hirdetésével teljesül.

(folytatás a 3. oldalon)

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.

(folytatás az 1. oldalról)

Az idén 17 **elsőáldozó**nk volt. Számuk az előző évekhez képes csökkent, de figyelembe véve a demográfiai állapotokat, a szülők és nagyszülők, az atyák és a hitoktatók odaadó áldozatos munkáját ez is dicséri.

*

Már most hirdetjük, hogy jövőre, 2006 májusában **bérmálás** lesz templomunkban. Várjuk a 18. életévüket betöltő, elsőáldozásban részesült fiatalok, de az idősebbek jelentkezését is a bérmálási oktatásra.

*

Programok:

Június 19-én, vasárnap tartjuk templomunk **búcsúnapját**. Ezen a napon a 9-es és 1/2 11-es szentmisék elmaradnak. Helyettük 10 órakor lesz ünnepi szentmise, amelyet *Hajnal Róbert* atya mutat be. A szentmise után a templom kertjében kirakodóvásár és agapé lesz. Kérjük a híveket, hogy aki tud, hozzon egy tálca süteményt, hogy mindenkit illően meg tudjunk vendégléni.

*

Június 25-én (szombaton) 10 órakor bemutatkozó látogatást tesz nálunk a Háló, hogy megismerkedjen a plébánián működő közösségeinkkel. Bár igyekszünk mindenkit külön is értesíteni, ezúton is kérünk minden közösséget, hogy képviseltesse magát ezen a találkozón, annak ellenére, hogy ez az időpont már a vakációra esik. Bővebb információval *Hernádyne Szemere Rita* áll az érdeklődők rendelkezésére.

*

Július 22-én egész napos Szentségimádás lesz templomunkban. Az Eucharisztia évében fordítsunk különös figyelmet az Oltáriszentségben köztünk lévő Jézussal való találkozásra!

Béres György

A 2004/05. évi hittanverseny eredményhirdetése

Zsinati szellemben indított hittanos feladatmegoldó versenyünk második évadját zárta idén. Ebben a tanévben a jelentkezők kilenc fordulón keresztül ismerkedhettek az alapvető hitigazságok, a szentségek, a liturgia, a Biblia és az egyháztörténet világával rajzos és feleletadós, könnyen eldönthető vagy utánajárást igénylő kérdések formájában.

Az alábbiakban a három kategória „dobogóseit” adjuk közre, de nagyon reméljük, hogy jövőre még többen jelentkeztek s tartotok velünk.

Minden kedves hittanosnak, szüleiknek és hitoktatóknak is tiszta szívből gratulálunk.

Kisiskolások:

- I. hely: Alföldy Zsófia 2. o. (Csíki Hegyek Ált. Isk.)
– 116 pont (*Lukács Krisztina*)
- II. hely: Imre Sándor 3. o. (Farkasréti Ált. Isk.)
– 96 pont (*Horváth Imréné*)
- III. hely: Imre Márton 2. o. (Farkasréti Ált. Isk.)
– 76 pont (*Horváth Imréné*)

4. osztály:

- I. hely: Tóthpál Sarolta (ELTE Gyakorló Ált. Isk.)
– 148 pont (*Horváth Imréné*)
- II. hely: Bojti Móric (Szt. Gellért Ált. Isk.)
– 145 pont (*Gertheis Zita*)
- III. hely: Alföldy Balázs (Csíki Hegyek Ált. Isk.)
– 125 pont (*Horváth Imréné*)

Felső tagozat:

- I. hely: Czibulka Noémi 5. o. (Szt. Imre Gimn.)
– 134, 5 pont (*Vass Zoltán*)
- II. hely: Chornitzer Anna 5. o. (Jókai Mór Ált. Isk.)
– 125 pont (*Horváth Imréné*)
- III. hely: Seidl Krisztián 8. o. (Szt. Gellért Ált. Isk.)
– 107 pont (*Mihályi Angyalka*)

A képen látható 15 éves születésnap koncertől következő számban számolunk be.

(folytatás az 1. oldalról)

... Az Egyház a századok folyamán hűségesen hirdette és tanúsította Jézus evangéliumát, de a második keresztény évezred végén e küldetés még messze van a beteljesedéstől. (Vö. II. János Pál pápa: *Redemptoris missio* enciklika) Ezért ma aktuálisabb, mint korábban, Pál apostol felkiáltása minden megkeresztelt ember missziós elkötelezettségéről: „*hogy az evangéliumot hirdetem, azzal nem dicsekedhetek, hiszen ez kényszerű kötelességem. Jaj nekem, ugyanis, he nem hirdetem az evangéliumot!*” (1Kor. 9,16) Innen érthető, hogy a tanító hivatal különleges figyelmet fordít az Egyház evangelizáló küldetésének megalapozására...”

(részletek a Hittani Kongregáció „Dominus Iesus” nyilatkozatából)

E missziós kötelességünket teljesítjük, amikor – követve Erdő Péter bíboros úr útmutatását – plébániai missziós napokat szervezünk. A legjobb misszió természetesen, amikor életvitelünk példáján keresztül tesszük érthetővé, megélhetővé, vonzóvá mások számára is az Evangéliumot, de szükség van arra is, hogy közvetlenül is megszólítsuk embertársainkat.

A Plébániai Missziós Napok előkészületei már megkezdődtek. Az óvodások és az iskolás gyerekek számára pályázatokat hirdettünk meg. Pályázni lehet rajzos, fényképes vagy írásos művekkel, a nagyobbak feladatlapos vetélkedőn adnak számot tudásukról.

Témák óvodásoknak: „Jelenet **Szent Márton életéből**”;

6-12 éveseknek: „**Szent Mártonnal találkoztam**” vagy „**kerületünk vallási emlékei**”;

ált. iskola 7., 8. oszt. és középiskolások számára: „**Apor Vilmos élete és kora**”

Szintén a lelki előkészület része lesz, hogy a missziós napokat megelőző héten minden este annak sikeréért a lelkiségi csoportok vezetésével imádkozunk.

A missziós napok tervezett programja:

Csütörtökön, pénteken és szombaton a szokásos hétköznapi miserend annyiban változik, hogy esténként a szentmisét az esti foglalkozást (elmélkedést, beszélgetést, fórumot) vezető atya mondja.

Szeptember 22-én (csütörtökön), az esti 6 órás szentmise után, a missziós előkészület zárásaként **szentségimádást tartunk** este 10 óráig a **plébániai lelkiségi csoportok vezetésével**.

*

Szeptember 23-án (pénteken) délelőtt, mialatt az **óvodások és kisgyerekek játékos foglalkozáson vesznek részt**, a szülőkkel, a nagyszülőkkel és a gyerekek kísérőivel szakemberek beszélgetnek.

Délután a nyugdíjasok és idősek számára lesz beszélgetés meghívott előadó vezetésével az időskorról, betegségről, az időskor vallásosságáról.

Ugyanebben az időpontban az iskolás gyerekek számára lesz foglalkozás

Este, a szentmise után, vitafórumot tartunk a misszióról a templomban, meghívott előadók és tanúságtevők segítségével.

*

Szeptember 24-én (szombaton) délelőtt két helyszínen a fiatalokkal és a felnőtt korosztállyal beszélgetünk a misszióról, hitünkről, életünkről.

A **délután** a kötetlen sport és játék ideje.

Este szentmise, majd utána koncert és műsoros est lesz.

*

Szeptember 25-én, vasárnap délelőtt fél 11 órakor ünnepi szentmisén adunk hálát az Úrnak és kérjük a Szentlélek segítő kegyelmét a mindennapok missziós munkájához.

A szentmise után **kirakodóvásár** várja az idelátogatókat, ahol a vásárlás és nézelődés mellett további beszélgetésekre is lehetőség nyílik.

Délután a **felsőkrisztinás baráti találkozón** – új épületünkben - plébániánk régi, új és leendő hívei, ismerősei és barátai fehér asztal mellett, kötetlen formában (beszélgetés, zene, tánc) élvezhetik az együttlét örömeit.

Ugyanitt lehetőség lesz a plébánia életéről szóló fotókból és a plébániához kötődő művészek munkáiból álló kiállítás megtekintésére is.

A missziós napok rendezvényeit **Te Deummal** zárjuk kb. délután 5 órakor.

Gyakorlati feladataink:

1 Készüljünk fel lelkileg, szólítsuk meg szomszédunkat, ismerősünket, hívjuk őket! (Hozzon mindenki még egy embert!)

2 Akinek van a plébánia életéről fényképe, vagy más dokumentuma, küldje be, hogy kiállításunk minél gazdagabb legyen! (A kiállítás után mindenki visszakapja.) Leadható a sekrestyében vagy a plébánián Lukács Krisztina vagy Béres György nevére.)

3 A misszió programjain agapé is lesz. Ehhez kérünk segítőköt, valamint süteményeket. Bővebb információ és jelentkezés a Karitás vezetőjénél, Füredi Ivánnénál.

4 Olyan segítők jelentkezését várjuk akik az egyes programok szervezésében, lebonyolításában tudnak segíteni a szervezőknek. Jelentkezni a sekrestyében lehet vagy az egyes programok felelőseinél. (Jelöljük meg azt is, hogy miben tudunk közreműködni!)

Béres György

„A kereszt erősíti a szelídet, szelídíti az erőset”

Crux firmat mitem, mitigat fortem

Boldog báró altorjai Apor Vilmos dr., templomterünk védőszentjének szobra 1997 óta díszíti egyházunk közvetlen környezetét. A lebilincselő kompozíció egyetlen pillanatot ragad meg, mint ahogy 60 évvel ezelőtt nagypénteken a vértanú püspök egyetlen pillanat alatt vállalta, hogy szó szerint „életét adja juhaiért”. Erről az eseményről az évforduló kapcsán számos visszaemlékezés, leírás láttott már napvilágot. Pár éve egyházközségünk abban a szerencsében részesült, hogy hallhatta Takács Nándor, (azóta nyugalomba vonult) székesfehérvári püspök visszaemlékezését is, aki kispapként az események szemtanúja volt és szentbeszéde közben is azt a birétumot viselte, amit 1945. április 2-án bekövetkezett haláláig Apor Vilmos hordott.

Szükséges ugyanakkor azt is látni, hogy a vértanú püspök egész élete, papi, illetve püspöki működése egyetlen, soha véget nem érő szolgálat volt. Idézzük fel magunkban a pillanatot, de mint pártfogoltjai, ismerjük meg egész életét is!

Utolsó arisztokrata származású püspökünk 1892. február 29-én született Segesvárott, buzgó katolikus családban. Tanulmányait odaadón és lelkesen végzi, 1909-ben azonban nem mindennapi karácsonyi ajándékot (!) kér: szülei beleegyezését a papi hivatásba. A szemináriumot is vésztérhes időben fejezi be, de plébánosi kinevezését Gyulára is emberpróbáló időszakban: 1918 augusztusában kapja. Az akkor még a nagyváradi püspökséghez tartozó kisváros lakosai körében osztatlan népszerűségnek örvend a kétkezi munkásoktól a tanulóig. 1921-ben jórészt értelmiségiekből szervezi meg az Anyaszentegyhá-

zat Védő Egyesületet, melynek élén Apor Vilmos éppen úgy örködött a rábízottak felett, mint ahogy Gyula katolikus temploma előtt nemrég felállított egészalakos szobrában kifejezésre jut. Generációk nőhetnek fel hittanóráin, melyek saját elvei szerint sosem pusztán a „káték bemagolását”, hanem a Tanítás iránti értő figyelmet próbálták elsajátíttatni a fiatalokkal.

Megható sorokat lehet olvasni korabeli forrásokban, hányan kísérték el könnyek között a vasútállomáshoz 23 év szakadatlan szolgálat után a plébánost, aki 1941. március 2-i hatállyal győri püspöki kinevezést kapott. Az ősi, Szent István által alapított püspökség élén Apor Vilmos új feladatokkal, új közösséggel találkozott. Emberfeletti munkájára, helytállására hamarosan nagy szükség lett a közéletben is: a püspök a gettósítás ellen az első közt emelte fel szavát, Jaross Andor belügyminiszterhez írt levelében kiemelve, hogy az eljárás „minden emberiességgel és keresztény szellemmel ellenkezik”. 1944-ben pünkösdi szentbeszédében ismét felemelte szavát az emberi méltóságért, október 31-én pedig többedmagával aláírta azt a memorandumot, melyet Mindszenty József veszprémi püspök készített elő a Dunántúl hadszíntérré változtatásának elkerülése érdekében. A dokumentum egyértelmű megfogalmazása – „A történelem és az Uristen előtti felelősségünk tudatában kérjük (...) a háború azonnali beszüntetését.” – süket fülekre talált, ellenben ráirányította a nyilas hatóságok figyelmét Apor Vilmosra. Szálasi még 1945. március 28-án sem átalott a kőszegi főhadiszállásra invitáló „személyes meghívót” küldeni a püspöknek és Kelemen

Krizosztom pannonhalmi főapátnak, melynek végkimenetele a két főpap letartóztatása lett volna.

A szovjet csapatok azonban ekkor már körülzárták Győrt. Magyarffy Gyula nyilas főispán a város kiürítése mellett döntött, Apor Vilmos viszont – papjaival és a hozzá menekülők sokaságával – maradt. A Püspökvár alatti pincében tartotta a lelket híveiben – sírni csak egyszer látták, amikor tudomására jutott, hogy a németek lebombázták a templomtornyokat. Nagypénteken, 1945. március 30-án csak teát vesz magához, s kéri a számtalan fiatal lány, asszony mellett tartózkodó férfiakat: „Legyenek segítségemre, hiszen egyszer úgyis meg kell halni, jobb ha az ember ilyenkor áldozza fel az életét.” A szándékra egyetlen, a templomterünkön bronzba öntött pillanat felelt. Délután 5 órakor részeg szovjet katonák érkeztek az óvóhely bejáratához...

Jakab Péter

Az idősek klubja tíz éves fennállását ünnepelte

Ahogy vonulnak felettünk az évek, egyre jobban hajlunk arra, hogy feleslegesnek érezzük magunkat a világban. Egyre nehezebben nyugszunk bele abba, hogy nem a miénk az utolsó szó, hogy véleményünket a fiatalok esetleg ki sem kéri, hogy évtizedekig gyűjtögetett tapasztalatainkat senki sem akarja hasznosítani, talán még mi magunk is olykor megfélemedezünk rólu-
 luk és éppen azt tesszük, amit hajdanán magunk is helytelenítettünk. Azt is észre kell vennünk lassacskán, hogy érdeklődési körünk egyre jobban szűkül, véleményalkotásunk egyre merevebb lesz, nehezen fogadjuk be az újat még akkor is, ha az számunkra kellemes és könnyítést jelent. Ha mindezekhez még testi bajok is társulnak, akkor szomorúan legyintünk, hogy bizony megöregedtünk.

De ha ilyen állapotunkban betoppan valaki, aki talán már maga is átment hasonló hanyatló hangulaton, bár az is lehet, hogy még nem, megfogja kezünket és azt mondja: „Fordulj vissza, nézd csak meg, hogy locsoltad meg a muskátlit, rá se néztél, csak rálöttyintetted a vizet, észre se vetted, hogy két új hajtást nyitott tegnap óta! Előtted van a szép és elkerüli a figyelmedet. Nyisd ki végre a szemedet a világra.” Talán először csodálkozva rámerednénk az ilyen emberre, azután elgondolkodnánk azon, amit mondott, és be kellene látnunk, igaza van. A régi erőnk nincs meg ugyan, talán már egészségünk is kifogásolható, de volt, igenis volt, amikor nehéz feladatokat kellett megoldanunk, megadta az Isten. Hálát kell adnunk nagyon is. Amire eddig nem volt időnk a rohanásban, most élénk tárul, mint lehetőség. De sok érdekes dolog van az országon, a városon belül is, amit megnézhetnénk, meghallgathatnánk, elolvashatnánk és élvezhetnénk szerény pénzáldozattal is, dehogyan kellene miatta külföldre menni. Csak az kell hozzá, hogy valakitől, valahonnan lendületet kapjunk.

János atyát, aki tíz évvel ezelőtt néhány munkatársával együtt útnak indította plébániánk idősek klubját, közölünk, maiak közül nem mindenki ismerte. De így is hálával gondolunk rá, segítőire és kegyelettel emlékezünk meg az azóta már eltávozottakról. A jubileumi klubdélutánon Márton atya barátságos, vidám köszöntője után Füredi Ivánné, Kati olvasta fel a kirándulások, előadások és változatos programok fejben megjegyezhetetlen sorát. Hány neves ember tartalmas előadását hallgathattuk meg! Mennyi érdekeset láttunk a kirándulásokon, amelyekre önmagunkban, egyedül aligha szántuk volna el magunkat. De csoportosan, társakkal, barátokkal együtt már szívesen mentünk. Érdemes volt.

A jubileumi összejövetel fénypontja, mint minden

évben egyszer, Rajkai János fejtörő műsora volt. Az ilyen fejtörőkön különösen az a jó, hogy ki-ki játszhat egyedül is, de ha úgy tetszik, másod-harmad- vagy ötödmagával együtt igyekezhet megtalálni a helyes választ az agyafűrt kérdésekre. Kérhet tippet bárkitől, akár magától Jánostól is. Miért lenne az puskázás? Itt és most? Ugyan! A kitöltött kérdőívek összegyűjtése és értékelése után egészséges, tüdőt tisztító kacagás zárja le az első számot. A második már nehezebb: szintén szétszotott kérdőíveken egy képzeletbeli kávéház étlapját állítjuk össze olyan szavakból, amelyekben a betűk össze-vissza vannak cserélve. Ebben aztán beleizzadunk. De a szerző segítségével ez is sikerült. János fejtörőinek másik erénye, hogy nincs vesztes, mind a három asztal, a három csapat mindegyike győztes és kap egy-egy tortát. Meggyőződésem, hogy humormestereink már most törli a fejét a jövő évi fejtörő fondorlatos kérdésein.

Készülünk a következő tíz évre. Együtt, összefogva könnyebb lesz.

Kalásziné Gácsfalvi Lili

HÁLÓ találkozó Esztergomban

Közülünk valószínűleg már többen hallottak a HÁLÓ-ról, s azt gondolják, tudják, mi az. És ennyi elég is. Így voltam ezzel én is. A HÁLÓ számomra mindig valamilyen távoli, rám nem vonatkozó célkitűzésű szervezetnek tűnt. Egészen addig, míg közelebről meg nem ismertem és meg nem értettem, hogy azok a közösségek, amelyeket ők meg szeretnének szólni, mi is lehetünk.

A HÁLÓ 15 éve létrehozott szervezet, amelynek fő célkitűzése, hogy az egyházban élő „civil” közösségeket összefogja Magyarországon és a Kárpát-medencében az egyház és az egyházon belüli élet aktívabbá tétele érdekében.

A plébániákon működő különböző közösségek vagy a plébániához közvetlenül nem kötődő közösségek gyakran igen jó, tartalmas tevékenységet folytatnak, de sokszor azt tapasztaljuk, hogy külön-külön kis szigetként működnek – akár egy plébánián belül is –, és egymásról nem vagy csak keveset tudnak, egymással nem tartanak fenn kapcsolatot. Ezen próbál a HÁLÓ változtatni találkozókat szervezésével és az információk köz-

vetítésével.

A HÁLÓ tehát lényegében a közösségek közötti emberi kapcsolatot igyekszik létrehozni és életben tartani. És a hírek, események, programok közvetítésén túl találkozókat is szervez (évente kb. 50-et). Ezek lehetnek regionális, helyi találkozók, táborok vagy lelki gyakorlatok is.

Ám mindezek közül kiemelkedik a **Kárpát-medencei találkozó**, amelynek minden évben más-más vidék (Erdély, Vajdaság, stb.) a házigazdája. Ezeken a találkozókon a résztvevők az adott területre (országra, de inkább szűkebb régióra) figyelnek. A cél a hitélet felpezsdítése, a személyes kapcsolatok kialakítása és ápolása. A találkozó azonban mindig csak kezdet, ami előkészíti és megalapozza a közösségek életének megújulását.

Az idén Magyarországon lesz a találkozó. A házigazda Budapest és környéke, annak ellenére, hogy az összejövetel helyszíne Esztergom. Talán nem véletlen a választás: hiszen ahhoz, hogy Budapest vendégül láthassa a Kárpát-medence közösségeit, önmagát is meg kell ismernie, és fel-

kell ráznia. A rengeteg kisközösséget, amelyekben nagyszerű élet folyik, de amelyek sokszor önmagukba zártan élnek és működnek, most arra hívja a HÁLÓ, hogy nyissák meg szívüket, forduljanak egymás felé, és fedezzék fel egymás értékeit.

Az idei találkozó témája a **személyesség**. Rohanó, személytelenné vált nagyvárosi életünkben, a nagyváros kínálta program-dömpingben ez a téma különösen aktuális. Szakítsunk magunknak néhány órát vagy napot, álljunk meg, és gondolkodjunk el: vajon egyházi, közösségi életünk mennyire személyes még? Csak fogyasztjuk, habzsoljuk a lelki élményeket vagy észrevesszük a programok mögött a másik lelket, a másik lelkét? És a saját lelkünket? Ez a néhány nap Esztergomban arra nyújt számunkra lehetőséget, hogy „lélektől lélekig”, személytől személyig, közösségtől közösségig érjünk. Hogy megosszuk egymással személyes és kisközösségi életünket: örömeinket, nehézségeinket és hitünket, hogy világossá váljék egymásra utaltságunk és elválaszthatatlan lelki közösségünk.

Hernádyné Szemere Rita

A találkozóról bővebben:

Időpontja: **augusztus 25-28-ig** (csütörtök estétől vasárnap délig).

Fővédnöke: Erdő Péter bíboros.

A résztvevők várható száma: kb. 400 fő, ennek kb. 50% helybeli. A találkozó bentlakásos (a pestiek számára is), elhelyezés iskolai kollégiumokban.

A találkozó programtervezete:

csütörtök:	érkezés; elhelyezkedés, mise, szekció-találkozó (ismerkedés)
péntek-szombat:	délelőtti előadás (meghívott előadóval), du. szekcióülések
esti programok:	pénteken bűnbánati est, gyónási lehetőségekkel, szombaton „buli”
vasárnap:	9 ó. mise a bazilikában; 10 ó. régiós beszélgetések

A beszélgetések négy szekcióban történnek: közösség - család - misszió - találkozások

Akik szívesen találkoznának a HÁLÓ képviselőivel, azokat szeretettel várjuk kötetlen beszélgetésre **június 25-én, szombaton 10.00 órakor plébániánk tanácstermébe.**

Különösen plébániánk közösségeinek vezetőit hívjuk erre az alkalomra, de mindenki mást is, aki érdeklődik a HÁLÓ egyesület vagy a találkozó iránt. Ezen a napon egyben vendégül látjuk a Farkasréti, a Táltos utcai és a Szent László (Diána u.) Plébánia érdeklődő híveit is.

A missziós imacsoport

Imacsoportunk mintegy másfél éve működik; *Bourbela Gergely*, verbita atya kezdeményezésére jött létre.

A verbiták, azaz az Isteni Ige Társasága püspökökből, misszióspapokból, misszióstestvérekből, tanuló rendtagokból áll. Missziós munkára elkötelezett közösségekben élnek. Nemcsak liturgikus és világnézeti, hanem kulturális, szociális, műszaki téren is apostolkodnak, a tömegkommunikációban is dolgoznak.

Az ő munkájukat segíti, nyújt hozzá imádságos háttérrel a mi kis imacsoportunk 10-12 taggal. Összejöveteleinket kéthetente csütörtökönként este 1/2 7-től tartjuk a plébánia hittantermében. Állandó imarendünk van, amin belül a vasárnapi evangéliumról elmélkedünk, szentek életéről beszélgetünk, a világmisziós híreket ismertetjük és missziós szándéokra és személyes szándékokra is elimádkozzuk a kötött imádságokat és egy tized rózsafüzért.

Egy alkalommal igazi misszionáriust is vendégül láthattunk, *Hardy Edit* néni egyik fiát, *Richárdot* (aki plébániánk ministránsa volt). Ő már sok éve dolgozik szemészként Kongóban, ahol egyúttal egy szerzetesközösség vezetője is. Nagyon élvezetes, érdekes beszámolót tartott munkájáról, életükről.

Lányi Béla verbita testvér minden hónapban elküldi nekünk az aktuális missziós híreket és a rövid elmélkedéseket. Többször is meglátogatott bennünket, egy alkalommal előadást is tartott, amelyen a plébániáról kb. 30-an vettek részt.

Most nyári szünet következik, de szeptembertől mindenkit szeretettel várunk közénk!

Bogár Mariann

Néhány gondolat az elsőáldozásról

Sok újat volt alkalmunk idén kipróbálni az elsőáldozási felkészítésben, köszönhetően – az emberemlékezet óta példátlan – 20 fő alatti létszámnak. Az egyházmegyei előírások szerint az elsőáldozásra készülőknek az adott tanévben heti két hittanórán kellene részt venniük, ez azonban teljesíthetetlen követelménynek tűnik a gyerekek számos délutáni különórája miatt. Végül is úgy igyekeztünk ezt a gondot megoldani, hogy csak február elejétől jártak a gyerekek kéthetente a második órára, amit László atya tartott. A szülőket két alkalommal hívtuk megbeszélésre.

Idén először láthattak a templomba járók heteken át egy nagy zöld kartont a szószékre akasztva. A zöld „mezőben” Jézust 18 kisbárány vette körül. Aki közelebb ment, mindegyik báránykán egy-egy elsőáldozó nevét olvashatta, a gyerekek pedig örömmel látták magukat a templomban, Jézus mellett.

Makkosmáriai kirándulással egybekötve terveztük számukra a családi lelkinapot, ezt azonban elmosta az eső. Szükségmegoldásként maradtunk a hittanteremben. De talán így volt a jobb. A szentségekről néztünk filmet, beszélget-

tünk erről, énekeltünk (köszönet *Vörös Attiláné, Terikének*, aki ránk áldozta a szombat délelőttjét) és templomi imádsággal, áldással fejeztük be az együttélést.

Az első gyónás végeztével közös hálaadást tartottunk, és ekkor következett a legemlékezetesebb mozzanat: a gyerekek cédulákat, amikre bűneiket írták, a gyóntatószékből kijöve az oltár elé vitték és ott letették, majd ezeket a cédulákat a templom előtt elégettük. A jelképes cselekedetnek a gyerekekre, de a szülőkre is nagy hatása volt.

Reméljük, az idei elsőáldozók csoportját továbbra is rendszeresen látjuk majd a szentmiséken.

LK

Testvértemplomunk, a donaeschingeni plébániatemplom

A *Donaueschingen* név sokak számára talán ismerősen cseng, hiszen ebben a városkában található Európa második legnagyobb folyójának, a *Dunának* a forrása. Illetve, hivatalosan ezt tekintjük a Duna forrásának, annak ellenére, hogy klasszikus, földrajzi értelemben (*fons naturalis*) a Duna innen távolabb, a kb. 30 km-re található *Furtwangen* közelében, 1078 m magasan, a Fekete-erdő egyik legromantikusabb fennsíkján, *Martinskapellén* ered. Annak, hogy a Dunának egyszerre két forrása is van, egyszerű az oka. Csehország egyik legrégebbi és legtekintélyesebb hercegi családja, a *Fürstenberg* dinasztia birtokot szerzett Dél-Németországban és birtokközpontjukban, *Donaueschingenben* pompás kastélyt építtet. E kastély közelében egyesült a Dunát tápláló két kis folyócska, a *Breg* és a *Brigach*. Kézenfekvőnek tűnt, tehát, hogy a herceg itt, saját kastélyának parkjában jelölje ki a nagy folyam forrását. Földalatti csatornákon, tehát, a kertjébe vezette az egyesült folyócskákat, majd látványos emlékművet emelt a Duna forrásának. A *Fürstenberg* hercegek korábbi hatalmát és befolyását jól jellemzi, hogy a mai napig a kastélyparkban található „forrásig” számítják a Duna 2850 km-es hosszát, holott minden szakember tisztában van azzal, hogy a Duna igazi hossza 2888 km, mégpedig a *Breg* folyó forrásáig számítva.

A sok turista *Donaueschingenben* nem is keres mást, csak a forrást, hacsak nem fizeti ki a 10 Eurós belépőt és tekint meg a *Fürstenberg* hercegek barokk kastélyát. Viszont nagyon kevesen veszik a fáradságot, hogy egy pár lépcsőt megmászva, közvetlenül a „forrás” mögött található, különlegesen szép plébániatemplomot megnézzék, és elcsodálkozzanak azon, hogy egy hasonló, a környék építészeti hagyományaitól alapvetően eltérő, barokk templom, *Donaueschingen* város *Keresztelő Szent János* plébániatemploma hogy is kerülhetett ide.

Az első írásos, bizonyítható említés egy *donaueschingeni* papról 1275-ből származik. Majd egy évszázaddal később már templom állt ezen a helyen *Keresztelő Szent János* patrocíniumával, amely a *Bódeni-tó* híres *Reichenau* szigeten található bencés kolostorhoz tartozott. A 15. század második felében nagyobb, késő gótikus templomot építettek a korábbi helyére. Amikor a 18. században a *Fürstenberg* hercegek birtokközpontjukat a városba helyezték és felépítették barokk kastélyukat, természetesen reprezentatív templomot is szerettek volna a kastély közvetlen közelében. A korábbi, gótikus épületet *Joseph Wilhelm Ernst zu Fürstenberg* herceg lebontatta és megbízta *Maximilian Kanka*, prágai császári építész, hogy új, a kor ízlésének megfelelő templomot tervezzen. *Kanka* akkoriban igen sokat foglalkoztatott építész volt, a leghatalmasabb cseh arisztokrata családok kastélyait tervezte, de a prágai *Hradzsín* barokk szárnya is keze nyomát viseli. Így épült fel a környéken igencsak szokatlan, cseh barokk stílusú templom, amely egyedülálló Dél- Németor-

szágban.

Az egyhajós, két tornyos, párkányokkal tagolt homlokzatú, ívelt szentélyzáródású barokk templom méltóságteljesen, de nem hivalkodóan trónol a kis dombon, a kastély közvetlen közelében. Belépve megragadó a barokk belső egyszerűsége. A fehérre meszelt falakon nem láthatók freskók, csak a fekete és arany színek kombinációjában játszó barokk oltárok emelkednek ki belőle. A szintén barokk főoltár képe Jézus Jordánban történő megkeresztelkedését ábrázolja. Közvetlen közelében jobb oldalt a hercegi címerrel ékesített, szintén teljesen egyszerű, fehérre meszelt urasági karzat, oratórium látható. A templomnak nincs szembeeső oltára, a fekete márvány áldoztató korlátot sem bontották el, mint azt oly sok helyen megtették. A templom belső tere láthatóan felújításra szorul, amire évek óta gyűjt az egyházközség. Ehhez a gyűjtéshez a *Fürstenberg* hercegi család is tevékenyen hozzájárul, legutóbb pl. jótékonyági bált rendezett a kastélyparkban, ahol a plébános ismertette a meghívott, rendkívül előkelő vendégeknek a felújítás terveit és szükségszerűségét. Majd a hercegi pincészet pezsgőt ill. a hercegi család üzemében készült gyümölcslekvárokat árvereztek el. Az ebből befolyt összeget (több mint 2200 Eurót) a templom felújítására adták. A megváltozott világban a templom egykori építőjének késői leszármazottjai még ma is gondot viselnek az általuk épített és rájuk bízott istenházára.

Vasdinnyey Miklós

Lengyelországban jártunk

Zarándoklatra indultunk május 23-án Felvidéken keresztül Lengyelországba. Első állomásunk Kassa volt, ahol rövid városnézés után szentmisét mutattam be a székesegyházban, és utána megkoszorúztuk a kriptában II. Rákóczi Ferenc szarkofágját. Ezután utunkat folytatuk Eperjesen és Lőcsén keresztül, ahol szintén megálltunk rövid városnézésre.

A második nap első állomásunk a wieliczкаи sóbánya volt. Nagy élmény volt, ahogy végigjártuk ezt a földalatti labirintust. Különösen tetszett a Szent Kinga kápolna, amelynek a belseje egy szépen megmunkált templomhoz hasonlít, csak itt minden sóból van.

Mindenütt, ahol Lengyelországban jártunk, meghatódva láthattuk azokat a szobrokat és emléktáblákat, amelyekkel a honfitársaik fejezik ki szeretetüket és tiszteletüket II. János Pál pápa iránt.

A sóbányából a krakkói Isteni Irgalmasság-bazilikába mentünk. Ennek a bazilikának az altemplomában van a magyar kápolna. Jó volt ide belépni és szentmisét bemutatni, mert úgy éreztük, hogy hazaérkeztünk. Hiszen a falakon a magyar boldogok és szentek néztek ránk.

Másnap Krakkó belvárosában

néztünk meg pár nevezetességet. Természetesen az első a wáveli székesegyház volt, ahol Szent Hedvig sírja van. Sajnos, az idő szűke miatt csak a híres Mária-templomot, az órajátékot és a Szentatya érseki palotáját láttuk.

Innen a czestochowai kegyhelyre mentünk, Lengyelország lelki központjába, ahol a Jasna Góra-i kegykép előtt mutathattam be szentmisét. Itt a II. János Pál pápáról elnevezett zarándokházban volt a szállásunk. Az otthon maradt és a világ különböző részeiben élő magyarokért is imádkoztunk. Másnap, úrnapján a Szentatya szülővárosába, Wadovicébe indultunk. Útközben egy kicsit izgultunk, mert nagy dugóba keveredtünk, és attól tartottunk, hogy nem tudunk misén részt venni. E kis város központjában áll a Szentatya keresztelőlétemploma és közvetlen mellette szülőháza. Jó volt látni a sok embert, akik az úrnap körmenetre készültek. Hála a jó Istennek és a Szentatya közbenjárásának, végül is a templom mellékoltáránál – meghatódva a hely szellemétől – mutat-

hattam be a szentmisét. Utána megkóstoltuk a híres pápai krémet, majd útközben megálltunk a közelben lévő híres Kálvária kolostornál. Annak idején a Szentatya sokat járt ide, gyermekként, papként, püspökként és pápaként is.

Pár óra múlva fájó szívvel búcsút kellett vegyünk Lengyelországtól. Hazafelé tartva még rövid időre megálltunk Trencsényben és Nagyszombatban, az utóbbi városban nagy örömünkre szentmisén vehettünk részt az érseki székesegyházban, és utunk megkoronázásaként fogadott minket *Orosch János* segédpüspök atya.

Összefoglalóul első sorban hálát adok a jó Istennek, hogy utunk létrejött, mert azt mondhatom, jó volt látni és érezni a lengyelek vendégszeretetét irántunk, magyarok iránt. Mi viszont megcsodálhattuk természetes vallásosságukat és hazaszeregetetüket.

Egy személyt szeretnék kiemelni, *Stóll Gáborné Évát*, aki az utat megszervezte. A jó Isten fizesse meg neki és mindenkinek a segítségét.

László atya

Ügynökjelentés templomunkról

(részletek az „Egyházi hangulat-jelentések 1951, 1953” c. könyvből)

Az ÁEH iratai közt található a Budapest Fővárosi Tanács VB egyházi előadóinak jelentései, köztük a meglehetősen agilis egykori népiskolai tanító, *László István* részletes ismertetői a templomokban, plébániákon és rendházakban folyó hitéletéről. Ő több éven keresztül, szinte minden vasárnap elment nem is egy templomba, meghallgatta a prédikációkat, betérdelt a gyóntatószékekbe és beszédbe elegyedt a hívekkel és a járókelőkkel. Legalább 40 templomba járt rendszeresen, Albertfalvától a Váci utcai angolkisasszonyok templomán keresztül Zugligetig. Motivációját jól érzékelteti az 1951. december 10-i jelentése, mely szerint „Az elmúlt hetekben az oktatási osztály részére több templomba benéztem. A diákmisék látogatottságát, szervezettségét figyeltem meg, s legtöbbször azt tapasztaltam, hogy a prédikációkban időszerű vagy politikai vonatkozás egyáltalán nem volt. Nem véletlen, hogy a városmajori templom kivétel volt. December 2-án, a fél 12 órai misén ez volt a prédikációban: „A karácsonyi lelki megtisztulás során el kell tűnnie a civódásnak. Persze itt ne azokra a civódásokra gondoljunk, amik a PÁRT-ban pártnapokon vannak ... (A pap nevét nem tudtam meg.)” Megtudta viszont a mi későbbi plébánosunk, *Tóth János* nevét: „A városmajori templom főszónoka: dr. *Tóth János* káplán szombaton este a kistemplomban tartott esküvőn ezt mondta a fiatal párnak. Ti lesztek az igazság a tévedések világában.”

Templomunkban többször is járt, első ízben 1953. április 19-én. Íme jelentése: „*Dér Gyula* felső-krisztinai templomában a katolikus diákgondozás változatlanul megvan. Sem arányaiban, sem jel-

legzetességeiben nem csökkent. Fiúk és lányok a templom más-más oldalán ülnek padokban. Sokan oldalt állnak s az oltár mögötti tágas részben ülnek a szüleikkel. A nagyobb lányok hátul, a templom bejáratánál állnak rendben. De a 8 órás miséről is sok 16-17 éves lány és fiú jött ki. A 9 órás misén kis hirdetőtáblákon kérték fel a szülőket, hogy engedjék előttük gyónni és áldozni a gyermekeket. *Istvánfy József* gyóntatószéke előtt gyermekek álltak hosszú sorban.

Raáb Kornél örökében most a negyven év körüli, alacsony, vontatottan beszélő *Szőnyi* a diákgondozó. Ő mondta a misét és a prédikációt. Újítás a felső-krisztinai diákmiséken, hogy a mise egyes részeit (a lépcsőima keretében a gyónást, a hiszekegyet s még néhány részt) nem latinul, hanem az egész gyermekszereggel együtt magyarul mondta a pap. A prédikációt az evangéliumhoz (Én vagyok a jó pásztor ... Életemet adom juhaimért) kapcsolta *Szőnyi* s a papi hivatásról beszélt. Így kezdte: A közelmúltban (már ez a határozatlan megjelölés is tendenciózus lehet) Budapesten járt a spanyol király. Kíséretével egy Duna-parti étteremben vacsorázott. Egyszer csak kinyílt az ajtó. A király odatekintett, hirtelen felállt, s néhány percig mozdulatlan vigyázva állt, tiszteletadásul. Környezete követte a példát, felálltak valamennyien. Sokan nem tudták, mi történt. Az ajtón egyszerű fekete reverendás pap lépett be, s az évtizedes, évszázados spanyol etikett gyakorlásán kifinomult, vallásos király megérezte, hogy ilyen ünnepies tiszteletadás jár ki Isten emberének, aki minden embernek mindene: Isten kiválasztottja, küldötte, aki minden ember szá-

mára mindent hoz, mindent osztogat, ami a boldoguláshoz és üdvözüléshez szükséges. A pap bölcsője talán valamelyik kis faluban ringott vagy Pesten egy proletárlakásban. Természetes, hogy a proletárlakás, proletár származás emlegetése is tendenciózus. Felétlenül, menthetetlenül tendenciózus a spanyol király – általában a hatalmas, vallásos király – példaképül való dicsőítése. Nem is beszélve arról, hogy az egész történet mese, hiszen királyok nem szoktak Duna-parti étteremben vacsorázni minden elővigyázatos intézkedés nélkül. De volt még egy tendenciózus rész *Szőnyi* beszédében. Azt részletezte, hogy a pap mennyi szeretetet ad, megnyit imádkozik ellenségeiért is. Egy kék szemű szőke (illetve ősz) asszony perselyezett s elég közlékeny volt, amikor megkérdeztem, hogy *Istvánfy* főtisztelendő úrnál mikor lehetne gyónni. Jobban mondván: nem is gyónni akarnék, csak beszélni vele. Néhány évvel ezelőtt a Rókus Kórházban igen hasznos tanácsokat adott nekem a politikai helyzetet illetően. Azt mondta az asszony: A gyermekgyóntatásokkal nagyon le van foglalva dr. *Istvánfy* főtisztelendő úr. De ők mindnyájan ismerik felfogását és tovább is adják, hogy nem szükséges kitérni a szavazás elől. *Istvánfy* nagyon valószínűnek tartja, hogy püspökkari pástorlevél jelenik meg és valamilyen formában – az újjáépítés, az ipari fejlődés hangsúlyozásával – ajánlani fogja a kormánytámogatást.” (Megjegyzés: egy esztergomi körlevél 1953 áprilisában valóban fel is szólította a papokat, hogy a szószékről támogassák a fém- és vasgyűjtést. *László* állítása szerint *Dér Gyula*ról pedig a papi béketanács *Kiss Zoltán* nevű titkára így nyilatko-

zott: „Dér igen sötét alak”)

Az 1953. október 6-i jelentés: „Ellátogattam a felső-krisztinai templomba, ahol még a tavasz folyamán is nagy aránya folyt a hitoktatásnak. A volt Domonkos-templomba helyezett Raáb Kornél utóda, Szőnyi káplán tartja a 9 órás miséken a hitoktatásjellegű prédikációkat. Nem vonzó, nem is kedves, amit a gyermekeknek mond, de sajátos formája van. Jancsival, elképzelt személlyel folytatott párbeszéd formájában fejt ki a dolgokat. Így akarja foglalkoztatni a gyermekeket. Úgy játssza meg a beszélgetést, hogy Jancsi több kérdésnél megakad és gondolkodik, majd kitalálja a feleletet. A gyermekek tudják, hogy nem szabad Jancsi helyett felelniük. Így éri el Szőnyi, hogy lényegesen eltér ugyan hittanmagyarázata a prédikációk megszokott formájától, s olyan hittanóraféle lesz, de mégsem hittanóra. Nincs feleltetés. Szőnyi diákmiséin valamivel kevesebb a gyermek, mint Raáb Kornélnál volt. A segítő, felügyelő női gárdából is kevesebben mutatkoznak. Mindössze ketten: a főrendező 50 éven felüli ősz hajú asszony és egy volt apáca (36-38 év körüli nő), aki ugyancsak főszemély volt mindig. A nagyon buzgólkodó 19-20 éves fiatalember s a leánygárda segítsége is hiányzik.”

Az 1953. december 13-i jelentés: „Felmentem a felső-krisztinai (Dér Gy.) templomba a diákmise végére. Itt a régi rendben és a régi nagy számban (tömegben) vesznek részt iskolás gyermekek most is. A két főorganizátor egyike: a volt apáca (40 körüli, szőke nő) most is szerepel. A másikat: az ősz hajú, idősebb asszonyt nem láttam. Ebben a templomban tartanak esti hittanmagyarázatot szerdán este 6 órakor. Itt is keresztény hittanmagyarázatnak nevezi a hirdetés. Úgy hallottam: elég nagy a látogatottsága. De egyházi énekekre még nem fogták be az iskolás gyermekeket. Az iskolás gyermekek gyónása szombat este, az áldozás vasárnap a 9 órás diákmiséen lesz.”

Most, több mint 50 év után nem tehetünk mást, mint megköszönjük a jelentést, hiszen az szakszerű és pontos kiegészítés plébániánk - úgy tudom - amúgy is hiányos Historia Domusához. Adjon a fenti ügynöki jelentés buzdítást a - látszólag könnyebb - jelenre is, hogy az akkori nehéz időkben élő hitvalló elődeink példáját követve a hozzánk immár tisztességes szándékkal betérők számára vonzó közösséget tudjunk felmutatni! A propos: van-e még valaki köztünk, aki ráismer a jelentésben szereplő főorganizátorokra, például a kék szemű szőke asszonyra, az ősz hajú volt apácára és társaira? S vajon itt vannak-e köztünk az akkori szentmiséken tömegben részt vevő akkori iskolások gyermekei, unokái?

Szende Ákos

A 2005 első negyedévének anyakönyve

Temetések:

1. dr. Vári Gyögné sz. Balpataki Rozália (73)
2. Balcsa Ágostonné sz. Mittelbach Lenke (93)
3. Szijártó József (73)
4. Esztergályos Géza (92)
5. dr. Koltai Jenő (88)
6. Gyimesi Károlyné sz. Kővári Ágnes (71)
7. Klier Józsefné sz. Rönkös Julianna (92)
8. dr. Balogh Pál (83)
9. Józsa Ilona (80)
10. Schramek Józsefné sz. Farkas Olga (91)
11. Poór Sándor (92)
12. dr. Derecskey Imréné sz. Szunyoghy Valéria (89)
13. Baji István (66)
14. Németh István (84)
15. Huba Ferenc (84)
16. Chabada Frigyesné sz. Halász Erzsébet (92)
17. Baross László (71)
18. Kalocsay Ferenc (77)
19. Sebeökné Hidalmási Katalin (82)
20. Pál Lászlóné sz. Gombos Magdolna (80)
21. Hansági Béláné sz. Tóth Emilia (94)
22. Szabolcs Lajos (93)
23. Pálffy Sándor (77)
24. dr. Máder Ferenc (85)
25. dr. Schmidhoffer József (83)
26. Turték László (60)
27. dr. Németh Sándor (85)
28. Aradi Károly (85)
29. Mitter Imre (79)
30. Reményik Istvánné sz. Szerőcsei Ilona (84)
31. Hiller Józsefné sz. Domonkos Katalin (57)
32. dr. Vági Lászlóné sz. Baka Edit (96)
33. Kunár Endréné sz. Dulovits Margit (100)
34. Déri György Attila (51)
35. Hubert Béla (66)

Keresztelők:

1. Bánszky Koppány László
2. Csapody Ambrus Miklós
3. Tisztartó Tünde

Esküvő:

1. Tarr István – Nagy Boglárka

Ez a – talán sokak számára érthetetlen – betűsorozat Plébániánk internetes honlapjának címe. A képviselőtestület három évvel ezelőtt döntött úgy, hogy saját honlapot készítünk. A honlap létrehozásának több célja volt. Az egyik az, hogy jelen legyünk a világhálón. Mutassuk meg magunkat: akár véletlenül, akár szándékosan keresi fel valaki az interneten, ismerhesse meg a Plébánia történetét, kapjon információt a misék rendjéről, az iroda félfogadási idejéről és az urnatemetőről, nyerhessen bepillantást a működő csoportok foglalkozásai-
ba. A másik cél az volt, hogy a plébániai hívek számára fórumot nyissunk a vélemény- és információcserére.

Bennfenteseknek feltűnhet, hogy a mi címünk a legtöbb magyarországi internet címtől eltérően nem „.hu”-ra végződik. Ennek nagyon egyszerű oka van: ez a cím foglalt, azaz valaki már korábban bejegyezte.

Ami most látszik, az az első, a nagyközönség számára már megmutatható változat. A megjelenés egyáltalán nem professzionális, de a készítők reménye szerint logikus és egyértelmű. Egy pillanatig nem gondoltunk arra, hogy bekerüljünk a leglátogatottabb honlapok körébe, a „Top 100”-ba. Nincsenek sűrűn változó feliratok („banner”-ek), nincsenek villogó kütyük és nincs animáció. Reméljük azonban, hogy a látogatók elnézik nekünk ezt a viszonylagos puritánságot és a forma helyett a tartalomra figyelnek.

A menüpontok egyike az aktuális információkra mutat. Itt szeretnénk közzétenni azokat a híreket, amelyek a hívek nagy részét érdekelhetik és nem veszítik gyorsan aktualitásukat. Ilyen például a szeptemberre tervezett missziós hétvége programja vagy a Katolikus Kör előadásainak címe.

Honlapunk átjáró is más katolikus honlapok felé.

Összegyűjtöttünk néhány címet (pl. a Magyar Katolikus Egyház, Új Ember, Szentszék, stb.), amelyek egy kattintással tőlünk is elérhetők.

A honlapon minden közérdekű és fontos tudnivalónak szerepelnie kellene. Feltenni viszont csak azt tudjuk, amit ismerünk. Ezért kérjük, hogy akinek közléendő információja van, jelezze nekünk akár elektronikus formában honlapon is megtalálható felsokrisztina@free-mail.hu címen, akár papírra vetve, a sekrestyében leadott borítékban. Szeretnénk bővíteni az adatokat, hogy többen, többet találhassanak.

Kérünk mindenkit, akinek internet elérése van, hogy nyissa meg a honlapot, böngéssze és mondjon véleményt róla. Az észrevételek segítenek a továbbfejlesztésben, a jobbításban.

Többek munkáját dicséri az, ami most a világhálón látható. Mindenkit köszönet illet, aki ötleteivel, fényképeivel, szövegeivel vagy bármilyen más formában hozzájárult a honlap létrejöttéhez és segít annak karbantartásában. Reméljük, hogy a postai cím és a telefonszám mellett rövid időn belül a www.felsokrisztina.net is közzismert és elfogadott jelzője lesz a plébániának.

Kovács Ádám

Zászlóink

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja

Megjelenik évente hatszor: Adventre, Böjtelőre, Nagyböjtre, Húsvétra, Te Deum-ra és Veni Sancte-ra

VIII. évfolyam, 4. szám 2005. Te Deum, következő lapzárta: 2005. augusztus 28.

Szerkesztik: Babics Balázs, Béres György, Lukács Kriszta, Szende Ákos, Szerdahelyi Csongor, Vasdinnyey Miklós, Zsabokorszky Zsolt

Ötleteiket, észrevételeiket várjuk a sekrestyébe vagy a felsokrisztina@freemail.hu e-mail címre.